

حه مه ی شاسوار و حه سه ن ره شید

خوسره و جاف

تازه بووبووم به پیشمه رگه زۆر ئاگاداری ره سمورپه والی پیشمه رگایه تی نه بووم، پیشمه رگه جافه کان زۆرتر به دهورمدا دههاتن، یه کییک له وانه به جافییه کی ته واو دودوا و نه دهکۆشا وشه و واژه ی غهیری جاف به کار ببات. منیش هه ر له و په له ی دابووم وا ئه وی تیا دابوو... یه که مین شه وی پیشمه رگایه تیم بوو هاته لامه وه و وتی: کاک خوسره و با به ردیکی نه رمت بۆ بهیئیم تا بیخه یته ژیر سهرت، سه ره تا لام وابوو مه به سستی له وه یه که سه کییکم بۆ بهیئنی و جامانیه که م بخه مه سه ری بنووم، تاویک تیپامام، ئینجا وتم:

حه مه گالته م پی ده که یته؟

وتی: خوابیته خوات چی توی گه یاندوو ته ئیره؟

وتم: هه مان بانگه وازی وژدانه ی نه ته وایه تی وا توی لی ره تووند کردوو ه.

وتی: لاوه توخوا وهک خۆمان قسه بکه.

حه مه ی شاسوار پیشمه رگه یه کی ئازا و تا سه ر ئیسقان پایه ندی جافییه تی بوو له گه ل مندالی شار و وشه ی ئه لیم و ده لیمدا نه ده گونجا و تا پاده یه ک ئه و جو ره پیشمه رگانه ی به بار ده زانی به سه ر پیشمه رگایه تییه وه جاروبار پی م دهوت... خۆ هه موومان خالی دی بنی وه لید نین...

برپیک له سه ربازی رای کردوو ه، برپیک لی قه و ماوه و بووه ته پیشمه رگه له وانه گوزه شته تۆ ده توانی

ببیته چایچی یان چیشتکه ر؟

له وه لامدا دهیوت من چیشت بۆ ئه و خوپیانه بکه م؟

حه مه وامه لئ قونی رهش و سپی له و بواردا ده رده که وئ!

دهیوت: وههزار قورعان بریک لهوانه تا ئاخ زه مان له بوار نادهن..

شهویک نۆره ئیشکم بوو دهبوا له دواى دوانزهى شهو تا بهره بهیان پاسه وان باما، ئاسۆ پۆشن بووبوووه له دووسهت مهتر دوورمه وه، گهلیک بهرانه کیوی سه به ره و ژوور به هه را ده پۆشتن، له خرمه ی پایاندا ئاوپم دایه وه و پۆشتمه قه ره وه وه و ته قه م لییان کرد، به دواى ته قه که ی مندا له هه ر چوارلاوه بوو به ته قه، یه که مین که سییک گه یشته لام حه مه ی شاسوار بوو، به دهم هه ناسه برکیوه وتی:

چی بووه؟

هیچ نه بووه، ته قه م له بهرانه کیوی کرد. وتی: کورپه خوابیته خوات.

زۆری نه کیشا زیاتر له ده پیشمه رگه م لی کۆبوویه وه .. ئەو پووداوه م بۆ بووه دهرس، یه کییک له پیشمه رگه کان به ناوی سألح ره حیم، وتی: تو ئەم خه لکه ت له خه و کرد، خۆزگه لی ت دایه بۆ نیوه پۆ گوشتمان ده خوارد.

دواى دوورپۆژ لاشه ی که له کیویه کی بریندار، له پینجسه ت مه تری بنکه که ماندا دۆزرایه وه، به که لکی خواردن نه مابوو.

له و بنکه گو یزامانه وه، دواى چه ند مانگیک کرامه یاریده دهری سه رلق، ئەو دهم سیامه ند بارزانی سه رلقمان بوو، عه زیز قازی له عه شیره تی سوورچی بوو، هه میشه وه ک هاو پای سیامه ند وابوو. به شیوه ی فه رمی نه بووبوو ه یاریده دهری سیامه ند.

حه مه ی شاسوار له گه ل ه یچ په لی کدا نه ده سازا، سه ره نجام ه ینامه لای خۆم، وه ک هاو پای هه میشه گیم وابوو.

له قۆلى چه مچه ماله وه له گه ل جاش و جهيشدا شه پ دهستی پى کردبوو، په ئیس که مال " که مال موفتی " سه رپه رستی که رتی یه ک و دوو بوو. برووسکه یه کمان بو هات تا په لیک پیشمه رگه له لقی جافه وه برۆین بو یاریده دانی پیشمه رگه له و قۆله وه .

زستانیکی سارد، به فکریکی زور له زه ویدا بوو، دۆلی قهرداغ له یه خجالیکی سروشتی دهچوو، په لیک پیشمه رگه به فرماندهیی من له به ره به یاندا له که لی په یکولییه وه که بنکه ی سه ره کیی ئیمه بوو. به ره به یان که وتینه ری، له ناو دۆلی قه ره داغدا که وتینه ری، ده بوا له لای دى لیژه وه به ره و ده ره بندى با سه ره برۆیشتینا، له و دۆله یدا تفت هه لدا یا ده مه یی، هینده سارد بوو، له پیزی ریکردن ده رچووم و له لابه ردیکدا پاوه ستام بو گمیزکردن، هه ر ده ستم پى کرد و هاوارم لى هه ستا " حه سه ن په شید و حه مه ی شاسوار " هاتنه لامه وه، ئەوان زانیان ده رد م چیه .

ئەوان ده یانزانی له ئاوا یه خ به ندانیکدا گمیزکردن مه حاله، ئەوان خویان راگرتبوو به ناچار هه مووان پاوه ستاین بو گمیزکردن ده بوا ئاگریکمان کردبایه ته وه . درختیکی کۆنه سال به سه ر گردی ته نیشته ریگه که وه بوو، حه سه ن په شید وتی: ژیر ئەو داره " شه خسه " دارى وشکه وه بووی زور له ژیر دایه، که س ناویری ده سته بو ببات. با له و دارانه بهینین خۆمانی پى گه رم بکه ینه وه، یه ک له پیشمه رگه کان هات و وتی: نه که ن له و دارانه بهینن، ئەوه " شه خسه " وه ک مار پیمان ه وه ده دات، حه مه ی شاسوار پووی تی کرد و وتی: ژاوه ژاوه شه خسه، ئیمه وه ک تیلا له سه رما ره پ بووینه، شه خس دارى بوچییه؟ بو ئیمه باشه پچاوین.

حەسەن پەشید وتی: دەزانی ئەو شه خسه کییه؟

من لام وابوو ناوی دەزانییت و له ناو خه لکدا ناسراوه .

وتم: نه خیر.

وتی: ئەو سه گباوکه عاره به و هاتوو ه بو داگیرکردنی ولاته که مان، باو با پیرانمان له پال ئەو گابه رده ی ته نیشته وه به تیروکه مان توپاندوو یانه و له ویرا نیژراون .

حه مه وتى: خو وه لا سحابه يش بيتت ئه و داره وشكه وه بووانه هر بو ئيمه ي سه رما بردو و خاسه، به حه سه نى وت: پيشم كه وه با برؤيين بيانهيئين.

دارهيئرا و ئاگر كرايه وه و گهرمان بوويه وه و توانيمان به ئاسووده يي گميزبكه ين.

نيوه رؤ له ناو دهره ندى "باسه ره" بووين ناوه كه ي به خوويه وه بو، هاژه و هوژه ي با ئه وه نده به هيئ بو، ئه گهر هو شيارانه هه نكاوت نه نابا ئه وه با ده ييردى.

له دهره نده دهرچووين، زور نه رويشتين پوليئك پيشمه رگه مان رويه روو هاتن. ره ئيس كه مال له پيشيانه وه بو، پيى وتم: شه ر ته واو بووه و بگه رينه وه، ئيدى شه و داها تبوو، برپارماندا شه و له دى ليژه يدا بميينه وه. پيشمه رگه دابه شكران و مالى شيخيئ بوو به پشكى من زوربه ي زورى دى ليژه شيئ و شيئ نشين بوو، شه ويئ نامه يه كيان بو هيئ نام، نامه ي شيئ له تيفى شيئ مه حمودى حه فيد بوو، نووسى بووى: "دى بو لام يان بيم بو لات؟" هه ستام رويشتم بو خزمه تى، هه والى مامه ي پرسى، داووبه گى جاف ده يزاني له ئيرانه وتى: نامه يه كى بو بنووسم ده يگه يه نى؟

شيئ نه يه يلا بگه ريمه وه بو مالى خانه خوئ كه م، هر به لاي شيخه وه مامه وه، به سبه ينيئا به ر له وه ي بكه ومه رى، وتى: به گزاره نيشانيئ نه نه ينه وه؟

وتم: ئه مرى جه نابته .

جگه ره يه كيان نايه وه و شيئ وتى: ده ي به گزاره ده سته كار به .

وتم: قوربان! من ميوانم، دابوايه من له دواييدا ته قه بكه م.

شيئ ئاماژه ي بو گه نجيك كرد تا ته قه بكات، ته قه ي كرد و ليى نه دا نوره هاته سه ر من، يه كه م ته قه جگه ره م هه لگرت.

شيئ وتى: به گزاره ئه م ته فه نكچيئيه ت ه ي به گزاره يته، يان پيشمه رگايه تى؟

له وه لآمدا وتم: راستت بویت، هی هردووکیانه .

بۆره خه یالئیکم هه بوو برۆم بۆ کرماشان بۆ مائی مام داود به گی جاف، نامه که ی شیخ له تیفیشم پئی بوو. ده بوا برۆیشتما بۆ که لار و له وئیرا یه کییک بنیرم بۆ لای " حه مه ی مسته فا".

کوئخای شیخ له نگر وه کیلی باوکم بوو.. به ره و که لار که وتمه پئی، حه مه ی شاسوارم له گه لدا بوو، نیوه رۆ درهنگ گه ییشتمه گهرمک، مائی حه مه له گهرمک بوو، نان و چایه کمان خوارد، مندالئیکی دهستوپل قه له وی سهر زل له بیشکه دا بوو، وتم: حه مه کوره؟

وتی: ئه ریوه لآ کوره!

ناوی چیت لی ناوه؟

وتی: عه لی.

به هه رحال، به ره و که لار که وتینه پئی، له نزیک خه رقه په شه وه به ره و که لار ده برۆیشتمین که له ئاسکیکی وه ده ره که وت. ته قه م لی کرد و کوشتم، هه لگرتنی ئاسان نه بوو، خواو و پاسان که رسواریک ده ره که وت، که نزیک بوو یه وه ناسیمه وه، عوسمانی مه لا موحیه دین بوو، ئاسکه که مان دا به سه ره کورتانی که ره که یدا، ئیدی به ره و که لار به پئیکه وتین.

شه و نامه یه کم بۆ حه مه ی مسته فا نارد، 40 دیناری بۆ ناردم و گه پامه وه بۆ بنکه، دوا ی چه ند پۆژئیک به ره و کرماشان به پئیکه وتم.

له گه پانه وه یدا سه ردار جاف و سالار جاف توانییان باری حه وت ئیستر ده واو ده رمان و پئیداویستی نه شته رگه ری برئیکیان بکرن و برئیکی تریان له پزیشکه کورده کان له پئیکه ی قوتابییه کورده کانه وه کۆبکه نه وه .

خوالئخۆشبوو سالار جاف له گه لمداهات تا مه ریوان له وئیرا حه وت و لآخی په یدا کرد و خستی ه ته که م ... له مه ریوانه وه به پئیان که وتمه پئی تا قۆپی قه ره داغ. دکتۆر جه مال غه فوور ئه و ده م

پیشمه‌رگه بوو، به چه‌قوی ئاشپه‌زخانه برینداره‌کانی نه‌شته‌رگه‌ری ده‌کرد. ئه‌و هه‌موو
 پیداو‌یستییه‌یانه‌ی که‌وته ده‌ست، وه‌ک مندا‌ل یاری مندا‌لانی چنگ بکه‌و‌یت، گه‌لیک به‌و ئامیرانه
 دلشاد بوو.

زۆری نه‌کی‌شا سیامه‌ند بارزانی شه‌هید کرا، به‌نده بووم به‌سه‌رلق.

ماوه‌ته‌وه ئه‌وه‌ی بلیم: ئه‌و دوو پیشمه‌رگه ئازایه، حه‌مه‌ی شاسوار و حه‌سه‌ن په‌شید، هه‌ر یه‌که‌یان
 به‌جۆریک له‌ریزی پیشمه‌رگایه‌تیدا شه‌هیدبوون.